

Nr 397.

Av herr **Sköld** i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 115, angående organisation av undersökningarna av svenska landsmål, ortnamn och folkminnen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 115 till årets riksdag föreslås vissa åtgärder för skapandet av en effektivare organisation av undersökningarna av svenska landsmål, ortnamn och folkminnen. Samtidigt som det måste hälsas med tillfredsställelse, att äntligen från statens sida allvarligen beaktas nödvändigheten att söka åt eftervärlden bevara den svenska folktraditionens kulturskatter, torde det finnas anledning att icke i alla detaljer utan vidare godtaga Kungl. Maj:ts förslag. Här nedan tillåter jag mig att framföra vissa förslag till förändringar, vilka alla äro begränsade till organisationen av undersökningen av svenska folkminnen.

Såsom ledande organ för denna undersökning föreslås en folkminnesnämnd bestående av sju personer, varav två skulle föreslås av Nordiska museet — en såsom representant för hembygdsföreningarna — två av landsmålsarkivet i Uppsala, en av Hyltén-Cavalliusstiftelsen i Lund, en av institutet för folkminnesforskning vid Göteborgs högskola, varjämte den sjunde ledamoten skulle utgöras av ledaren för folkminnesinsamlingen i riket. Härvidlag torde först böra märkas den fara, som ligger däri, att det troligen blir ovannämnda institutioners styrelser, som ju icke övervägande bestå av fackmän, vilka komma att föreslå representater. Härav kan lätt följa, att de verkliga ledarna för undersökningsarbetet bli ställda utanför planläggningen av arbetet. I detta avseende skall dock icke nu framställas förslag till ändring, enär anledning finnes att antaga, att folkminnesnämndens befattning med t. ex. insamlingsarbetet under den närmaste tiden huvudsakligen kommer att bestå i rådslag om arbetsfördelning de olika institutionerna emellan. Men vad nämndens sammansättning beträffar torde det knappast finnas fog för att landsmålsarkivet i Uppsala skall äga föreslå tvenne representanter. Att märka är ju, att denna institutions huvuduppgift ligger på ett annat område än folkminnenas. Å andra sidan är det uppenbart, att de intressen hembygdsföreningar och andra för insamlingsarbetet verksamma sammanslutningar representera icke kunna anses tillräckligt företrädade av en representant. Folkminnessakkunniga föreslogo som bekant icke mindre än tre representanter för dessa intressen. Skäligt torde därför vara, att en av de representanter, som enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle föreslås av landsmålsarkivet i Uppsala i stället finge representera hembygdsförening-

garna, som därigenom skulle erhålla två ledamöter i nämnden. I detta sammanhang torde det kunna ifrågasättas om Nordiska museet bör utkoras till nu nämnda föreningars förmyndare. Visserligen uppehålla hembygds- och kulturhistoriska föreningar just nu icke en sådan samverkan, att från början förslag kan lämnas från dessa föreningar själva. Men man kan väl hava anledning förmoda, att införandet av en fastare organisation av folkminnesinsamlingen även skall medföra en fastare organisation av dessa föreningar. Då så skett, bör förslagsrätten tillkomma föreningarna själva. Intill dess böra, i överensstämmelse med folkminnessakkunnigas förslag, samtliga övriga förslagsställande institutioner hava att avgiva förslag till representanter för hembygds- och kulturhistoriska föreningar.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skall sjunde ledamoten i folkminnesnämnden utgöras av ledaren för folkminnesinsamlingen i riket. Inför inrättandet av denna befattning just nu måste man ställa sig betänksam. Visserligen föreslago på sin tid folkminnessakkunniga inrättandet av en motsvarande befattning. Men att märka är, att i sistnämnda förslag ingick även inrättandet av en särskild central institution, folkminnesrådets byrå. Denna byrå skulle bland annat hava sig ålagt att upprätta ett generalregister över alla folkminnessamlingar i riket. Till denna byrå skulle utom föreståndaren höra tvenne andra tjänstemän. Något motsvarande förekommer icke i Kungl. Maj:ts förevarande förslag. Omfattningen och inriktningen av ovannämnda ledares uppgifter synas därför nog så vaga. Något särskilt maktpåliggande arbete med ledningen av de fasta institutionernas arbete torde icke komma i fråga — på sin höjd utövande av en viss inspektion. Direkt ledning av frivilliga organs samlingsarbete torde ej heller kunna utövas; nödiga medel och personal komma ju icke att ställas till ledarens förfogande härför. Sistnämnda uppgift torde därför lättare kunna fyllas från institutionerna i Lund, Göteborg, Uppsala och från Nordiska museet. Att jämföra här berörda ledare med de föreslagna föreståndarna för landsmålsarkivet i Uppsala och med ortnamnsnämndens sekreterare låter sig ej göra, enär ledarna för dessa respektive undersökningsområden dessutom äro föreståndare för arbetande institutioner. Jag föreslår därför, att någon ledarebefattning vid folkminnesundersökningen för närvarande icke upprättas. Såsom sekreterare i folkminnesnämnden bör i stället någon av nämndens övriga ledamöter fungera. Då man torde kunna hålla för troligt, att till denna befattning utses någon, som är anställd i de arbetande institutionerna, torde åtminstone tillsvidare icke därför avses något särskilt arvode. Den sjunde ledamoten i nämnden bör utses direkt av Kungl. Maj:t utan särskilt förslag och tillika förordnas att vara nämndens ordförande. Inrättandet av en dylik professur har för övrigt även så sent som 1927 krävts av såväl humanistiska sektionen som av större akademiska konsistoriet vid Lunds universitet.

En nödvändig förutsättning för en framgångsrik folkminnesinsamling och dess vetenskapliga tillgodogörande är upprätthållande av vetenskaplig forskningsverksamhet och universitetsundervisning i folkminnesforskning. Endast härigenom kunna ledare för undersökningsarbetet komma att stå till förfogande och tillvaratagandet av materialet för kulturarbetet möjliggöras. Hittills har i huvudsak folkminnesforskningen som universitetsämne kunnat förekomma genom huvudsakligen en enskild mans entusiasm och uppostring. Sedan 1910 har C. W. von Sydow varit docent i ämnet vid Lunds universitet; sedan 1913 examinerator. Han har ihärdigt fortsatt denna verksamhet under jämförelsevis otrygga förhållanden, försakande möjligheter till fast anställning och oegennyttigt offrande av egna medel till folkminnesinsamlingens fromma. Trots att det, såsom t. ex. av både ecklesiastikministern och folktraditionssakkunniga, erkännes att universitetsundervisningen i folkminnesforskning måste upprätthållas och att tillfälle bör beredas för von Sydow att fortsätta denna undervisning, innebär Kungl. Maj:ts förslag på denna punkt allenast en fortsättning av vad hittills varit. Docent von Sydow skulle i en relativt underordnad befattning få fortsätta med sin universitetsundervisning. Men han skulle ej sättas i tillfälle att helt få ägna sig åt forskning och undervisning samt ledning av insamlingsarbetet inom Hyllén-Cavallius'-stiftelsens arbetsområde. Han skulle fortfarande därjämte vara arkivarie vid nämnda stiftelses arkiv. När ur det allmännas synpunkt det anses nödvändigt med forskning och undervisning i ett ämne vid ett av statens universitet, har det alltid ansetts riktigt, att befattningen därmed omhänderhaves av en professor. Några fasta lärare i annan ställning förekomma numera icke vid universiteten. Att man innan det varaktiga behovet blivit klart konstaterat, ordnar undervisningen på annat sätt, må vara sant, men ej därefter. Nu har i snart tjugo år undervisningen i folkminnesforskning skett i provisoriets tecken. Då bör det vara på tiden att normala förhållanden nu införas här. Att begära att undervisning i folkminnesforskning skall upprätthållas men vägra att taga de naturliga konsekvenserna därav, är ett ockrande på entusiasm och offervilja, som ej är staten värdigt. När nu organisation av undersökning av svenska folkminnen skall komma till stånd, bör den kompletteras med att en professor i folkminnesforskning inrättas.

Även ur en annan synpunkt torde en dylik åtgärd vara väl motiverad. Då en enskild forskare skapat sig ett gott namn inom ett forskningsområde och av vissa anledningar någon redan befintlig professor icke står honom till buds, plägar det allmänna sätta honom i stånd att fullfölja sin forskargärning genom inrättandet av en personlig professor. Nu har docenten C. W. von Sydow varit banbrytare för tillvaratagandet av det svenska folkets muntliga traditioner, han har varit initiativtagaren till den moderna folkminnesinsamlingen, han har under tvenne årtionden verkat som akademisk lärare i ämnet, han är vårt lands främsta veten-

skapliga kraft på detta område, han förklarades redan 1917 kompetent till en professur i norsk folkminnesforskning i Norge, han är en man med vetenskapligt rykte långt utöver vårt lands gränser. Nog fyller han mer än väl de krav, som böra ställas på dem, för vilka man plägar inrätta personliga professurer. På grund härav föreslår jag, att en personlig professur i folkminnesforskning inrättas vid Lunds universitet åt docenten Carl Wilhelm von Sydow. Med denna professur bör förenas föreståndarskapet för Hyltén-Cavallius'-stiftelsen och dess arkiv jämte ledarskapet för det därifrån bedrivna insamlingsarbetet. Däremot bör han befrias från arkivtjänstgöring i egentlig mening.

En framgångsrik insamlingsverksamhet fordrar välskötta arkiv. Endast därigenom vinnes den överblick, som är nödvändig för att ändamålslost dubbelarbete må kunna undvikas och de befintliga luckorna i materialet i stället skola kunna fyllas. För arkivens skötsel är väl bäst sörjt vid landsmålsarkivet i Uppsala och vid Nordiska museet, ehuru kanske även här långt ifrån tillfredsställande. Sämre har det varit vid Hyltén-Cavallius'-stiftelsen i Lund, där den partiella arkivtjänstgöring, som åligger föreståndaren, varit den enda fasta arbetstillgången. Sämst är det dock i detta avseende ställt för institutet för folkminnesforskning vid Göteborgs högskola, för vars arkiv ingen fast arbetskraft finnes. Att sätta fart på insamlingsarbetet utan att hava sörjt för att arkiven kunna väl omhändertaga materialet, synes föga lyckligt. Därför böra åtminstone tvenne arkivarietjänster inrättas, en i Lund och en i Göteborg. Särskilt bör Göteborg komma i fråga. Där har under senare tiden det livligaste intresset för folkminnesinsamling varit att finna. Där har också på relativt kort tid uträttats stora ting. En god organisation har genomförts och stora samlingar hopbragts. Det måste framstå som en orättvisa, att vid organisationens genomförande institutet i Göteborg icke får möjlighet till någon helt anställd person som den fasta punkten i arbetet. Väl kan det kanske vara riktigt, att ingen står till buds, lämplig eller benägen att bliva fast anställd ledare för folkminnesinsamlingen i västra Sverige. Men säkert är, att åtskilliga yngre intresserade krafter stå till buds för att mot en rätt blygsam avlöning ägna sitt arbete åt Göteborgsinstitutets arkiv och folkminnesinsamlingen i västra Sverige. Jag föreslår därför, att medel beviljas för inrättandet av två arkivariebefattningar, en i Lund och en i Göteborg. Avlöningarna böra utgå ett för allt med 6,000 kronor om året och medlen härför anvisas såsom anslag på extra stat åt dels Hyltén-Cavallius'-stiftelsen i Lund och dels institutet för folkminnesforskning vid Göteborgs högskola.

Vid ett bifall till det av mig nu framlagda förslaget skulle de årliga kostnaderna å riksstaten ställa sig på följande sätt:

A. å allmänna indragningsstaten:

för landsmålsundersökningen:

arvode åt förståndaren för landsmålsarkivet i Uppsala, docenten H. Geijer	kronor 11,460: —
arvode åt medarbetaren i landsmålsarkivet i Uppsala docenten J. Götling	» 9,540: —
arvode åt medarbetaren i landsmålsarkivet i Uppsala, filosofie doktor L. Levander	» 9,540: —
arvode åt föreståndaren för landsmålsundersökningen i Lund, lektor J. Swenning	» 11,220: —
för ortnamnsundersökningen:	
arvode åt ortnamnsnämndens sekreterare, docenten J. Sahlgren	» 11,460: —
till ortnamnsnämnden för vissa i samband med orts- namnsforskningen stående vetenskapliga arbeten	» 4,000: —
för folkminnesundersökningen:	
avlöning åt professorn i folkminnesforskning vid Lunds universitet	» 12,000: —
Summa kronor 69,220: —	

B. å åttonde huvudtiteln:

anslag till ortnamnsnämnden för namnregleringsären- den m. m.	» 2,500: —
anslag till Hyltén-Cavallius'-stiftelsen för anställandet av en arkivarie	» 6,000: —
anslag till institutet för folkminnesforskning vid Göte- borgs högskola för anställande av en arkivarie	» 6,000: —
Summa kronor 14,500: —	
Summa summarum kronor 83,720: —	

Med anledning av vad nu anförts hemställer jag,

att riksdagen ville besluta att

dels uttala, att vid organiserandet av ledningen för undersökningarna av svenska landsmål, ortnamn och folkminnen de jämkningar måtte vidtagas i Kungl. Maj:ts förslag, som här ovan förordats;

dels medgiva inrättandet åt docenten, filosofie doktor Carl Wilhelm von Sydow av en personlig professur i folkminnesforskning vid Lunds universitet, vars innehavare skall från allmänna indragningsstaten

åtnjuta avlöning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 6 juni 1925 nr 211 angående villkor och bestämmelser beträffande avlöningsförhållanden för professorer m. fl. vid universiteten i Uppsala och Lund samt karolinska mediko-kirurgiska institutet;

dels medgiva, att för ledningen av och arbetet vid folkmåls- och ortnamnsundersökningarna må från och med den 1 juli 1929 inrättas följande personliga tjänster, vilkas innehavare skola från allmänna indragningsstaten åtnjuta avlöning på sätt nedan sägs enligt bestämmelserna i gällande avlöningsreglemente för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk tillhörande den civila statsförvaltningen, nämligen:

för docenten, filosofie doktorn Anders Herman Geijer såsom ledare av folkmålsundersökningen, lönegraden B 30,

för docenten, filosofie doktorn Johan Alfred Götling såsom medarbetare vid folkmålsundersökningen, lönegraden B 28,

för filosofie doktorn Lars Levander såsom medarbetare vid folkmålsundersökningen, lönegraden B 28,

för lektorn, filosofie doktorn Sven Julius Swenning såsom medarbetare vid folkmålsundersökningen och ledare av det sydsvenska undersökningsområdet, lönegraden B 30,

för docenten, filosofie doktorn Gustav Fredrik Jöran Sahlgren såsom ledare av ortnamnsundersökningen, lönegraden B 30;

dels föreskriva, att nu nämnda personer skola vara skyldiga att i tillämpliga delar underkasta sig ej mindre de i nyssberörda avlöningsreglemente stadgade villkoren och bestämmelserna, än även 1907 års lag angående civila tjänstinnehavares rätt till pension jämte de i anslutning till samma lag i pensionshänseende utfärdade bestämmelserna för vissa tjänstemän vid statsdepartement och andra till den civila statsförvaltningen hörande verk;

dels medgiva, att Swenning må med familjepensionsrätt kvarstå i statens pensionsanstalt efter den 1 juli 1929, med iakttagande därvid att han skall tillhöra nämnda anstalt med oförändrat delaktighetsbelopp samt med de rättigheter och skyldigheter i övrigt, vilka tillkomma delägare, som inneha befattning, med vilken är förenad skyldighet att tillhöra anstalten;

dels till bestridande av ortnamnsnämndens kostnader för vissa i samband med ortnamnsforskningen stående vetenskapliga arbeten å allmänna indragningsstaten anvisa ett årligt belopp av kronor 4,000:—,

att utgå under den tid, Sahlgren innehar sin ovan omförmälda personliga befattning;

dels till bestridande av ortnamnsnämndens kostnader för vissa namnregleringsärenden m. m. under åttonde huvudtiteln under rubrik M. Understöd åt vetenskap, vitterhet och konst m. m. för budgetåret 1929/1930 anvisa ett *extra* anslag av kronor 2,500:—,

att utgå enligt den fördelning och i enlighet med de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva;

dels till bestridande av avlöning åt en arkivarie hos Gunnar Olof Hyllén-Cavallius' stiftelse för svensk folkminnesforskning vid Lunds universitet under åttonde huvudtiteln under rubrik M. Understöd åt vetenskap, vitterhet och konst m. m. för budgetåret 1929/1930 anvisa ett *extra* anslag av kronor 6,000:—,

att utgå i enlighet med de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva;

dels ock till bestridande av avlöning åt en arkivarie hos institutet för folkminnesforskning vid Göteborgs högskola under åttonde huvudtiteln under rubrik M. Understöd åt vetenskap, vitterhet och konst m. m. för budgetåret 1929/1930 anvisa ett *extra* anslag av kronor 6,000:—,

att utgå i enlighet med de närmare föreskrifter, Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva.

Stockholm den 8 mars 1929.

P. Edvin Sköld.

Bilaga.

Meritförteckning.

Docenten C. W. von Sydow är född i Ryssby, Kronobergs län, 21 december 1878 och har avlagt följande examina:

mogenhetsexamen vid Växjö högre allm. läroverk 8/6 1897,

fil. kandidatexamen i Lund 31/1 1901,

Bihang till riksdagens protokoll 1929. 4 saml. 79 häft. (Nr 394—398.)

fil. licentiatexamen sammastädes ¹⁴/₁₂ 1908,
disp. för doktorsgrad sammastädes ²⁶/₅ 1909,
promoverad till fil. doktor ²⁸/₅ s. å.

har utanför universitetet haft följande anställningar:

vik. lärare vid Hvilans folkhögskola	två mån. sommaren	1899,
» » » Grimslövs »	en månad »	1900,
tredje » » Blekinge »	i Ronneby »	1901

samt 1904—1906,

andre lärare därstädes 1906—1908,

bitr. lärare vid Hallands folkhögskola i Katrineberg vintern 1902—1903,

föreståndare för Blekinge läns småskoleseminarium 1907—1908;

har vid Lunds universitet innehaft följande anställningar:

e. o. amanuens vid univ. konstmuseum ¹⁸/₂ 1899—⁶/₂ 1903,

» » » historiska museet ²³/₅ 1908,

amanuens vid hist. museet samt mynt- och medaljkabinettet ¹/₁ 1909—³¹/₁₂ 1911,

amanuens vid konstmuseet ¹/₁ 1909—³¹/₁₂ 1910,

e. o. amanuens vid univ. biblioteket ²⁰/₂ 1909,

notarie i fil. fakulteten ¹/₁ 1910—³¹/₅ 1912,

amanuens vid univ. biblioteket ¹⁵/₁₀ 1910—¹⁶/₁ 1918,

docent i nordisk och jämförande folkminnesforskning ²⁴/₉ 1910,

förordnad att t. v. vara examinator i folkminnesforskning ²⁷/₃ 1913,

fungerat såsom fakultetsopponent på tre doktorsavhandlingar,

» » högskolans opponent å en doktorsavhandling i Göteborg,

föreståndare för Hyltén-Cavallius'-stiftelsen ¹/₁ 1921;

ledde vid Köpenhamns universitet seminarieövningar h. t. 1913 tillsammans med professor Axel Olrik över Beowulf och vårterminen 1915 över Sigurd Fafnesbane,

t. f. professor vid Köpenhamns univ. h. t. 1916;

har företagit resor i vetenskapligt syfte på egen bekostnad till Tyskland sommaren 1904 och 1910, samt 1926 och 1928,

» Norge 1910, vår och höst 1917 samt 1926,

» Finland 1922,

» Irland 1927,

samt med offentligt understöd till Tyskland och Danmark 1912, till Finland, Danmark, Norge och Tyskland 1913,

» Norge 1918,

» Irland och England 1920,

» Irland och Norge 1924;

har sedan 1913 årligen med offentligt understöd företagit resor inom Sverige för insamlande av folkminnen och för att organisera folkminnesinsamling;

Ledamot av Vetenskaps-Societeten i Lund, 1921,

» Humanistiska Vetenskaps-Samfundet, 1921,

» det Kongelige Nordiske Oldskrift-Selskab. 1910,

Hedersledamot av Samfundet för Nordiska Museets Främjande, 1925,

» Kalmar Nation i Lund, 1928.

Utgivna skrifter.

Folkminnen i allmänhet (översikter och agitationsskrifter):

Våra folkminnen. Folksaga, folksägen och folktro. Grundlinjer till föreläsningar 1907, 15 sid.

- Råd och anvisningar för insamlande av folkminnen (Ur Värends historia, 1912, s. 123—32).
- Utredning rörande folkminnesforskning såsom examensämne i fil-fakulteten vid Lunds universitet, 1912, 32 sid.
- Folkminnen och folkminnesforskning (Folkm. Folkt. 1914 s. 1—7).
- Folkminnena och deras insamling. Råd och anvisningar, 1915, 44 sid.
- Önskemål och synpunkter rörande insamling av folkminnen (FmFt. 1916, s. 1—6).
- Hembygdsvetenskap (FmFt. 1917, s. 1—17).
- Hur bör insamlingen av våra folkminnen organiseras? Ett förslag och en vädjan (FmFt. 1918, s. 1—10).
- Våra folkminnen. En populär framställning. Lund 1919, 209 sid.
- Hembygdslitteratur. Några krav och synpunkter (FmFt. 1920, s. 1—6).
- Om folkminneskurser (FmFt. 1922, s. 139—143).
- Instruktionskurser och insamlingsagitation (FmFt. 1923, s. 25—32).
- Folkdräkter och folktradition (FmFt. 1923, s. 37—42).
- Folkminnesforskning, såsom vetenskap och universitetsdisciplin (Rig. 1919, s. 40—46).
- Folkminnenas betydelse inom hembygdsvetenskapen (Luleå stifts folkskolemöte 1922, s. 15—18).
- Folkminnesforskning (Växjö stifts folkskolläraremöte 1923, s. 99—106).
- Volkskundliche Arbeit in Schweden (Nord. Volkskundeforschung, hrsg. von I. Meier, 1927, s. 33—40).

Tro och sed:

- Hur ser själen ut? Ett litet kapitel ur vår folktro (Svenska folkhögskolans årsbok 1908, s. 46—57).
- Folkliga festseder. Några anmärkningar (FmFt. 1916, s. 7—11).
- Tranan och Vårfrudagen. En studie över några hittills obeaktade svenska folkseder (FmFt. 1916, s. 33—62).
- Dopparedan. (Dan för dan, Jultidning för Malmö och Limhamn, 1917, s. 1—3).
- Några begravningsbruk (FmFt. 1919, s. 1—11).
- Folklig pingst (Sydsvenskans revy 1921).
- Jul och nyår, makternas tid (Sydsvenskans revy 1923).
- Maj- och midsommarfirning i Blekinge (I Blekingebygder 1923, s. 181—203).
- »Bära skugga», en egendomlig begravningssed (FmFt. 1924, s. 153—154).
- Spöktro och vättetro (FmFt. 1925, h. 1 s. 1—10, h. 2 s. 3—23).
- Majträd och lyekoträd. (Folkminnesstudier tillägnade Hilding Celanders 1926, s. 30—38).
- Det ovanligas betydelse i tro och sed (FmFt. 1926, s. 53—70).
- Associationens betydelse i folklig tro och sed (FmFt. 1928, s. 67—82).

Saga och sägen:

- Två spinnsagor. En studie i jämförande folksagoforskning, 1909, 103 s. (Gradualavhandling.)
- Två spinnsagor, 2:dra uppl. (i Sv. Landsm.-Bih. 3, 1909—1910, 117 s.).
- Studier i Finnsägen och besläktade byggmästarsägen (i Fataburen 1907 s. 65—75, 199—218, 1908 s. 19—27).
- Kloka Stina i Kärshult. Några gamla anteckningar (i Medd. fr. N.

- Smål. Fornminnesförening, 1910, s. 29—40).
 Om maran och varulven. Sägner från Blekinge och Småland (i Festskrift till H. F. Feilber, 1911, s. 594—605).
 Kludunte — Romelidöne — Conclusive (i Danske Studier 1912, s. 184—188).
 Pottetorpa here (i Grimslövs Elevförbunds årsbok 1912, s. 40—64).
 Småländska folksagor (i Ur Smålands historia, 1912, s. 123—132).
 Starka karlar (Finn, 1913, s. 64—66).
 Drakahallar och Drakaryd (FmFt. 1914, s. 22—24).
 Ein Märchen von Perrault und dessen Urform (i Schweiz. Archiv für Volkskunde 1916, s. 441—452).
 Draken som skattevaktare (i Trollesagn og dunkel Tale. Festskrift til E. T. Kristensen, 1917, s. 103—115).
 Bäckhästen (Vet. soc. i Lund Årsb., 1922, s. 83—99).
 Liknelser och sagor (i Folkhögskolans julbok, 1923, s. 55—60).
 Stora Haddes och Lilla Haddes (FmFt. 1915, s. 56—58).
 Naturväsen. En översikt till ledning för samlare (FmFt. 1924, s. 33—48).
 Folksagan såsom indoeuropeisk tradition (Arkiv f. Nord. Filol. 1925, s. 1—19).
 Folksagoforskningen (FmFt. 1927, s. 105—137).

Folkvisa och gåta:

- God afton om I hemma är! En studie över de nordiska majvisorna, 1917, 188 sid.
 Majsjungningen och »Pigevisan» (FmFt. 1922, s. 144—161).
 Gåtor från Skytts härad, samlade av Olof Christoffersson, ordnade och försedda med inledning av C. W. v. Sydow, 1915, 64 sid.
 Om gåtor och gåtsystematik (FmFt. 1915, s. 65—80).

Mytologi:

- Tors färd till Utgård (i Danske Studier, 1910, s. 65—105, 145—182).
 Jätten Hymes Bägare. Mytologisk studie (FmFt. 1914, 56 sid.).
 Jättarna i mytologi och folktradition (FmFt. 1919, 45 sid.).
 Mytologiens jättar. Ett svar till professor Edv. Lehmann (i FmFt. 1920, s. 136—149).
 Iriskt inflytande på nordisk guda- och hjältesaga (Vet.-soc. i Lund Årsbok 1920, s. 19—29).
 Gudinnan Fröja i folktraditionen (i Etnol. Studier tillägnade N. E. Hammarstedt 1921, s. 168—170).
 Folkminnesforskning och filologi. Ett svar till professor Finnur Jónsson (i FmFt. 1922, s. 75—123, 132—148).

Beowulf:

- Studien zur germanischen Sagengeschichte von F. Panzer I. Beowulf (Recension i Anzieger f. d. Altertum 35, 1911, s. 123—131).
 Geografi och naturbeskrifning i Beowulfsången (i Förhandl. vid sv. filolog- och historiemötet i Göteborg 1912, s. 74—75).
 Irisches in Beowulf (i Verhandl. der 52. Versamml. deutscher Philologen und Schultmännen in Marburg 1913, s. 177—179).

Grendel i anglosaxiska ortnamn (i Namn och bygd 1914, s. 160—169).
Beowulf och Bjarke (i Studier i Nord. Filol. 1923, 46 sid.).
Beowulfskalden och nordisk tradition (i Vet. soc. i Lund Årsb. 1923, s. 77—91).

Hur mytforskningen tolkat Beowulf-dikten (i FmFt. 1924, s. 97—134).
Seyld Scefig (Namn och Bygd, 1924, s. 63—95).

Sigurd Fafnesbane:

Sigurds strid med Fävrne. En studie rörande hjältesagans förhållande till folkdiktningen (i Lunds univ. årsskr. 1918, N. F. Avd. 1: 14 nr 16, VI — 51 sid.).

Hjältesagans framväxt med särskild hänsyn till Sigurddiktningen (Ark. f. nord. filol. 1927, s. 221—244).

Brynhildsepisoden i tysk tradition (Ark. f. nord. filol. 1928, s. 164—189).

Översatt:

O'Leary, Schiane, Övers. från gaeliskan. Sthlm 1921, 199 sid.

Utgivit:

Värend och virdarna av G. O. Hyltén-Cavallius, 2:dra uppl. 1—2.
Sthlm 1921—1922.

Folkminnen och folktankar, sedan 1914.

FFCommunications (Tillsammans med Kaarle Krohn m. fl.).

Att ovanstående meritförteckning överensstämmer med oss företedda handlingar och i övrigt med av oss kända förhållanden intyga:

Sven Liljeblad.

Fil. dr. Lund.

